

172
Gel. Ged
209

ECHT-GEZANGEN
VOOR DEN HEERE
JACOB DER KINDEREN,
EN JONGKVROUWE
MARGARETA VAN VLEDDER.

*VEREENIGT BINNEN AMSTELDAM,
DEN 8sten VAN WYNMAAND, A. 1724.*

Z E G E N W E N S C H

AAN MYN GELIEFDEN ZOON

JACOB DER KINDEREN,

O P Z Y N H U W E L Y K

M E T J O N G V R O U W E

MARGARETA VAN VLEDDER.

* **M**yn Zoon gy zyt naar wensch gepaart
Met eene P A E R E L, loovens waard,
Een blinkend voorbeeld voor de jeugd,
Dat uytstraalt in oprechte deugd.

Vereenigde, dat in uw staat
De Godheyd zy uw toeverlaat,
Ja dat haar vriendelyk aanschyn
Nooit mag voor u verborgen zyn.

A 2

D E R

• Kan Gezongen worden op de Voys van Psalm 100. en 134.

DER KIND'REN, dat u nimmer leed
Mag hind'ren met uw MARGAREET;
Leef met malkaar naar wysheyds raad;
Verban vooral de twist en haat.

Uw handel, wandel en beleyd
Zy deugdzaam, vol voorzichtigheyd,
En weest te vreên en vergenoegd,
Zo als't Gods wysheyd schikt en voegd.

Alzeegenaar! bevry dit Paar
Voor alle rampspoed en gevaar;
Geef haar hier vrede en overvloed,
En namaals't eeuwigduurend goed.

F. D. K.

OP HET HUWELYK

VAN MYN WAARDE BROEDER

D E N H E E R E

JACOB DER KINDEREN,

E N J O N G V R O U W E

MARGARETA VAN VLEDDER.

Het lust my nu met vrolykheid,
ô Broeder! op uw huw'lyksfeest te zingen,
Geschikt door't Opperste beleyd.
Hoe kàn ik toch myn blydschap nu bedwingen,
Nu gy de lieve Zuster van
Uw boezemvriend verkrygt, uw waarde Vedder,
Ja uw beminde Jonathan?
Zo waagt gy dan, om uw geliefde VLEDDER,
Uw vryheid? maar wie zou die schat
Niet willig voor een dierb're PAEREL geeven?
Gy hebt het, Broeder, wel bevat,
Om naarfzig voor de tweedemaal te streeven
Naar zulk een dierbaar huysjuweel;
*t Geen eerst niet wou dat ziet gy nu gelukken;
Die Liefde tot uw waardig deel,
Die u voorheen zo minlyk kon verrukken,

A 3

Zo

Zo aangenaam, zo bly, zo teêr,
Wierd heel verkoud: maar op't gezegend paaren
Van Jonathan ontstak die weêr,
En wierd te warm om die niet te verklaaren
Aan GRIETJE; dus wierd d'Echteknoop
Gelegt, door't wys bestier van d'Albehoeder.
Gezegende Echt! (dus zegt myn hoop)
Zo wel als die van Vader en van Broeder.
Hoe zal die PAEREL, vroom en kuys,
Veel schooner als een diamantstraal praalen,
Tot eer en luyfter van uw huys;
Nooyt moet die glans door ramp en onrust daalen.
Verwagt naar myne wensch veel vreugd
En zegen van den grooten Hemelkoning,
Die hert en ziel op't hoogst' verheugd.
Al scheyden wy, ô Broeder! met de woning,
Wy scheyden nimmer met het hert
En ziel: ô neen: de vriendschap moet beklyven
Zo wel in voorspoed als in smert;
Dus zullen wy geliefde Broeders blyven;
Zo wensch ik dan in deezen staat
Veel winsten op uw Traan- en Olywaaren.
De Hemel zy uw toeverlaat,
Die zegen' u tot aan uw hooge jaaren;
Hy geev' uw Spruyten daar ge uw lust
Aan zien meugd, die, uw huw'lykskroon verçieren;
Nooyt werde uw liefdevlam geblust:
Leeft vrolyk, tot g'uw Goude feest meugd vieren;
Zo groej' en bloej' uw beyder stam,
Tot roem van't magtig Amsteldam.

Z A N G.

Z A N G.

STEMME: Vrinden zou men niet vrolyk weezen?

Weg nu met Traan-en Olyvaaten;
Weg Olyboertjes aan een kant,
Het lust de Bruygom niet te praaten
Van Kool-en Lynzaad in deez' stand.

't Is nu een dag van vrolykheeden;
Dies bid ik trek niet aan die snaar;
Doch wilt gy vry wat geld besteeden,
Komt morgen weér, dan is hy klaar.

't Gaat wel: de boertjes zyn geweeken.
Maar Bruygom, heb ik u voorheen
In zeker Dicht niet hooren spreken,
Doch heel bedekt met duyst're reên,

Dat gy de slaverny van VLEDDER
Gepreezen hebt, maar ook dat gy
Toen 't Bruydje wagte uw waarde Vedder
Niet gaan woud laten, voor dat hy

Een watervisje moest belooven,
Gelyk als dat met recht behoort,
Na zo veel bruyloftswerk en slooven?
Nu vatten wy u ook by 't woord.

Komt Speelnoots grypt hem by de lappen,
Eer ons dat vetje word ontroofd,
En laat hem niet na GRIETJE stappen
Voor hy het visje ook belooft.

Hy knikt: men geef hem vry geleyde
Met deeze afscheydsdrank. Ga heen
Wy laten u nu met uw beyden,
En gaan ook naar ons rustplaats heen.

Jⁿ: D: K.

TER ECHTSVEREENIGING
VAN MYN GELIEFDE BROEDER
DEN HEERE
JACOB DER KINDEREN,
EN JONGVROUWE
MARGARETA VAN VLEDDER.

Myn waarde Broeder, die, door 't Goddelyk befluyt,
Uw MARGARETA hebt verkooren voor uw Bruyd;
Een PAEREL die gy met gevaar niet op de gronden
Der Ganges door veel moeyte en onrust hebt gevonden,
Maar by de kalveren en schaapen, zacht van aart;
Een PAEREL u veel meer dan 's waerelds schatten waard,
Een huysjuweel, waar by de blinkende karkanten
Verdwynen moeten met de glans der diamanten
En 't gloejende robyn; dat dan deez' MARGAREET
Uw vreugd en troost mag zyn, in voorspoed, last en leed.

Nu weêr wat anders om op deeze Trouw te zingen;
't Bestaat doch alles hier in beurtverwisselingen.

Myn

Myn J A C O B , die in deeze uw Bruyd een Rachel vind ,
 Op 't ſpoor van Iſraël , die gy op 't hoogſt' bemint ,
 Schoon gy geen veertien jaar hebt in haar dienſt geſleeten ,
 't Is echter zeeven jaar dat gy u hebt gekweeten
 Om haar te kennen , en te dienen ſpade en vroeg ,
 En zeker zulk een tyd is dunkt my lang genoeg ,
 Schoon gy de hitte van den dag niet moeſt verdraagen
 Met Jacob , noch dat u de vorſt by nacht kwam plaagen ,
 Uw oogen leeden in haar dienſt een zwaaren laſt :
 Want wat de ſlaap belangt , die had gy niet heel vaſt ;
 Geen Laban echter zal u hier in ſlaap niet wiegen ,
 Om met een Lea u argliſtig te bedriegen :
 Twee is ook al te veel : want dus zingt Van der Veen :
Twee Jacobs hebben nu bykans genoeg aan een.
 Hebt gy nu , voor uw Lief , uit zuiv're min verkooren ,
 Uw waarde boezemvriend , uw Jonathan verlooren ,
 De Broeder van uw Bruyd ; geen nood , die vriendschap zal
 Vermeerderen door dit gewenſchte Trouwgeval ,
 Die band heeft voor geen breuk der bitſe haat te vreezen ;
 Dank dan voor deeze gift het eeuwig Opperweezen ,
 Ja worſtel ſteeds met hem ; laat hem niet los voor hy
 U alles geeft wat tot uw zegening gedy' ;
 Zo werde uw levensſtand hoe langer hoe gerufter .

En gy , begaafde Bruyd ! myn lieve en waarde Zuſter ,
 Zie dat g'uw ſchaapſkooy nu met Rachel ook verlaat ,
 Waar by gy zyt gekweekt ; uw J A C O B weet wel raad ,
 Uw lammertjes , als gy ze eens krygt , met u te laaven
 Uyt's Hemels zeegenbron , door loopen , woelen , draaven :

B

Kom

Kom woon dan in de tent van J A C O B , daar is't goed,
Daar vloeyt een olyftrroom van vetten overvloed ,
En zo ge op koeken zyt beluft , gy kunt ze smaaken
By duyzenden , indien die vrucht u kan vermaaken.
De zeegen Labans aan Rebekka blyve u by
In haare ontelbaarheyd , ô Zuster ! op dat wy
In weêrwil van de nyd ons in uw heyl verblyden.

Gelukkig Paar ! dat nu van zo veel leed en lyden
Ontslagen zyt ; ik wensch uyt broederlyke pligt ,
En een geneegen hert , tot slot van myn gedicht ,
Dat d'Oppermajesteit u in zyn gunst wil geeven
Wat strekken kan om hier verheugd en vroom te leeven ,
Zo lang als't hem behaagt , en voor u zalig is ,
Ja dat gy fris en bly kindskind'ren aan uw disch ,
Op't goude bruyloftsfeest meugd naar uw wensch onthaalen.
Leeft hier in deugd , hier na in Sions vreugdezaalen.

Z A N G.

Z A N G.

STEMME: Wanneer de zon zyn paarden ment.

Nu ziet g' u op den hoogsten trap,
ô Broeder! van uw vreugd';
Heeft dan het laatste Speelnootschap
Uw zinnen zo verheugt,
Waar door het oude vonkje
Op nieuws ontstak vol kracht?
ô Liefdens minnelonkje,
Wat zyt gy groot van magt!

Gy liept steeds met een snelle vaart
In uwe vryery,
En loopt twee broeders, meer bejaart,
In 't huwen reeds voorby;
Ligt denkt gy, 't kan niet hind'ren,
Wyl elk op 't spreekwoord let,
Dat men de jongste KIND'REN
Legt allereerst na bed.

Wy gunnen u dan deeze vreugd,
Al gaat gy ons nu voor,
Wy volgen moog'lyk ook verheugd
U haast op 't zelve spoor:
Want trouwen volgt op trouwen,
Dat zoet verwint al 't leed,
Gelyk wy hier beschouwen
Aan u en MARGAREET.

Wel kruyp dan in uw PAEREL-schulp:
Vaar voort met uwe zaak:
Geen nood, al riep de Bruyd om hulp,
Wy slooren geen vermaak,
't Is toch het oude liedje
Voor edelman en boer;
Zo word' uw lieve GRIETJE
Voor 't Jaar een PAERLE-moer.

E: D: K.

Z E G E N W E N S C H
T E R B R U I L O F T E

VAN MYN WAARDE BROEDER

D E N H E E R E

JACOB DER KINDEREN,

E N J O N G V R O U W E

MARGARETA VAN VLEDDER.

Myn lieve Sus en waarde Broeder,
Ik wensch dat van den Albehoeder,
Zyn zegen op u nederdaalt,
En met zyn gunste u bestraalt,
Dat hy zyn aanschyn tot u wende,
Wanneer uw dagen gaan ten ende,
En steeds uw heyl zy in den doot,
En voert u op in Abrams schoot.
Dit is myn wensch uyt 's hertengront,
Het geen gesproken heeft myn mont.

Kennemer-

*Kennemerlandse Moolen Deuntje,
Van myn Vaders jongste Zeuntje.*

V o y s : Het was een Meysje jong van jaaren.

Wilt nu uit uw * Moolens springen,
Ik zal u hier een deuntje zingen
Van de Moolens van Kenmerlant,
Waar meede dat het wordt beperelt,
't Is een wonder van de Werelt,
Het gaat schier boven myn † verstant.

Olie bokje, myn lieve broertje,
Die daar doet zo meenig toertje
Na Sardam en langs de Saan,
Om daar profyt op te gaan zoeken
Van Olie, Traan, en Hennepkoeken,
Het word doch maar om winst gedaan.

Want anders zou de Waard niet tappen;
De Ripprateur en zou niet lappen;
Het is doch alles om de poen;
De Smidt die zou voorwaar niet smeeden,
Myn dunkt het was ook buiten reeden:
Want om het geld is 't doch te doen.

Sa wilt uw Knegts dan kommandeeren,
En laten zy voort op laveeren
Van d'eene Moolen tot den aar;
De BEYKORF laat zyn Beije vliegen,
Pas op dat zy u niet bedriegen;
Ey zet u neder op 't vis KAAR.

B 3

En

* De woorden die gy hier ziet met groote letters, zyn de naamen van de Oliemoolens daer myn Broertje mee handelt.

† Dat gy uit dit Lietje wel zien kond dat het niet te breed is, het is 't eerst, ik heb 't zo goet gemaakt als ik kon, maar dit zit'er op, staat het u niet aan, zend het na de Moolen van Bilsderdam.

*En wilt de zaak eens overdenken,
Op dat geen rampe u mogt krenken,
En doet geen zaake al te RADT;
Al is de ROGBLOM nog zo heerlyk,
En voor uw oogen zo begeerlyk:
Ei ziet of zy niet is bespat.*

*De NAGTEGAAL die hoor ik zingen,
De JONGE WOLF die komt aanspringen,
Gelyk een QUAK met de BOERIN;
Het BOERKE met de BOERE JONGEN,
Die maakte wonderlyke sprongen,
Gelyk een WOUTAAP na haar zin.*

*Ei ziet de WAGTER daar staan loeren;
De WINTHONDT tracht hem ook te roeren;
De VOS die raakt zo in 't verdriet;
De WOLF pakt hier ook zyn biezen;
Hy mogt zyn beste huid verliezen,
Gelyk men aan zyn loopen ziet.*

*De RUYTER kwam daar aangereeden,
En vroeg de JONKER of hy meede
Met hem wouw op de jagt nu gaan;
Het HART begon doen voort te draaven,
Gelyk een MOORIAAN of slaaven;
SCHYTJAAGER keek de STRYD vast aan.*

*De DUIF en KIEVID ging aan 't vliegen;
De KERKUIL zocht haar te bedriegen;
GROENARENT vloog in 't ronde heen;
De MEEUW die wist hem niet te wyken:
Want hy moest voor zyn vleugels stryken;
Hy greep hem by zyn linker been.*

*DUINMAIJER komt daar ook aan wandelen,
Om deeze KOE ook te verhandelen,
Hy prezenteertze de HARDERIN;*

Maar

*Maar die en wouw daar niet na hooren,
En zei, gy zult dat gat niet booren;
De SPATTER is dog na myn zin.*

*De HENGELAAR die staat te draalen,
En ziet al deeze Moolens maalen,
En roept het met verbaastheid uit:
Wat zal de WEEVER hier van zeggen?
ô DROOMER wilt het my uitleggen,
Wat dog die SUG en UIL beduid.*

*Hey, hoe ging het daar aan 't rooken,
Men zal daar gaan een WALVIS kooken,
Die men had gemaakt tot buit;
Zy gongen daar een KEETEL huuren:
Want niemand wouw de PROLPOT schuuren,
De BREYPOT zag 'er flegjes uit.*

*Wie zie ik daar van verre komen?
Het schynt een MUNNIK die van Roomen
Of BETTELEM zyn beevaart doet;
De RYKEMAN en LASARUS meede,
Met OUDE DEKKER aangetreede,
Met BOERE JONGE en PLATVOET.*

*Ei ziet daar eens de KNOLLE BEITER,
Wat dunkt u van die oude schyter,
Die met de BYL staat in de hand?
Hy zou de DOODT wel willen klooven,
Indien men het maar wouw gelooven;
Hy was dan 't baasje van het Land.*

*Wel wat komt hier noch voor het leste;
Het is voorwaar niet van het beste,
't Is 't HOEREKINDT en ook een KAT,
Die wilde mee haar snaaters roeren,
En dat al van de Olie Boeren;
Maar dat had waarelyk geen vat.*

Komt

*Komt wilt nu eens noch overwenden,
Den dag die loopt zo na ten ende,
Eer dat opgaat de HALVE MAAN;
Komt wilt dan lustig maar beginnen,
'SLANDS WELVAAREN moet gy beminnen,
Of laat den bruy maar anders staan.*

*Sa komt nu hier gy Olie Boeren,
Die zo meenig mens wilt loeren
Met Oliekoeken ende Traan;
Men zal u hier wat anders geeven,
Zo goed als gy ooit van uw leeven
Door uw keelgat hebt laten gaan.*

*Gy Sardamse Olie bokken,
Ja die zo nobel weet te slokken,
Al is 't de alderbeste Wyn;
Gy Saandykers en van Westsaanen,
Die ook graag drinkt van die Traanen,
Die daar wassen aan den Ryn.*

*Gy die van 't Kalf en Fisp ook meede,
Die met de Koogers aan komt treden,
Met Rypers en van Knollendam;
Die ons wel knollen voor sitroenen
Zoekt te verkoopen, komt gy maar doenen.
Maar zacht, myn broer zou werden gram.*

*Komt wilt een glaasje dan uitveegen;
Niemand heeft daar een spaanswoord tegen;
Gy Nieuwendammer, Wormerveer,
Sa wilt myn broers gezondheid drinken,
En laat het door uw keelgat zinken,
Of gy komt nimmermeer hier weer.*

*Vrinden ik wens u voor het leste,
Houd my dit deuntje tog ten beste,
En kom gezond en fris weér t'huys;
Zo in dit Lied iets is gezongen
Niet na uw zin, 't is van * de Jonge,
Die wel kan hebben een abuys.*

F. D. K. * DE JONGE.

TER BRUILOFTE

VAN DEN HEERE

JACOB DER KINDEREN,

EN JONGVROUWE

MARGARETA VAN VLEDDER.

Zien wy dan die dag verschynen,
Bruydegom, myn naamgenoot?
Die uw droefheyd doet verdwynen,
Die u menigmaal verdroot.

Wat al nachten, wat al dagen
Hebt gy vruchteloos betreurt:
Maar wie zou niet alles waagen
Die een P A E R E L valt te beurt.

Die na zweeten, draaven, hygen,
Zuchten, waaken en verdriet,
Zulk een G R I E T J E mag verkrygen:
Want het is geen kwaade Griet:

C

Maar

Maar een GRIETJE, zeer goed-aardig,
Ja een PAEREL onbevlekt,
En uw liefde dubbel waardig,
Die u tot een troost verstrekt.

Spoedig volgt ge dus uw Vedder,
Uw beminde Jonathan,
Nu gy 't dierbaar hert van VLEDDER
Door dit wenschlyk Echtgespan

Na veel jaaren hebt verwonnen;
Dat uw Broeders deeze staat,
Naar uw voorbeeld ook begonnen,
Na een welgegrond beraad,

En de vryheyd mogten haaten:
Want de drumpel is reeds glad
Die door 't vet der olyvaaten
Dikwils ryklyk word bespat;

Daar 't gemaklyk is te glijen;
Dies voorspel ik voor gewis,
Dat zy ook haast zullen vrijen,
Daar wat goeds te haalen is,

Tot uw braave Vaders vreugde,
Die op eenen goeden grond,
Zich tot aan de ziel verheugde
Om dit waardig Echtverbond.

Volgt

Volgt ô Broeders! dan uw Broeder,
Die u beide ftapt voorby,
Dat zulks door den Albehoeder,
Tot uw zeegening gedy'.

Niets moet uwe vreugd verhind'ren,
Jeugdig Paar, bevryd van nood:
Maar hoe kunnen K I N D' R E N kind'ren
Maaken . . . zacht de Bruyd word rood.

Best is 't dan het woord gezweegen
Dat ik daar verhaalen wou.
Gy, die dan, door 's Hemels zegen,
Zulk een P A E R E L krygt op trouw,

Daar de keur der fynfte fteenen,
Hoe vol flikkerglans voor zwicht;
Wat zal ik op uw vereenen,
U best fchenken in myn dicht?

'k Zal naar magt myn hertsverlangen;
Bruydegom en fchoone Bruyd,
Vrolyk in de maatgezangen,
Die hier volgen drukken uyt.

Zonder eens verlof te vraagen,
'k Raakte anders ligt verwert;
'k Hoop het zal u welbehaagen;
't Komt uyt een goedmeenend hert.

C 2

ZANG:

Z A N G.

STEMME: ô Schoone nimph aanziet een magtigh koningk.

Verëenigt Paar, gelukkig' Echtgenooten!
Dit huwelyksverbond,
Tot 's Vaders vreugd; door vriendenraad geslooten,
Blyv' altoos vastgegrond
Op zuivre deugd en ongeveynsde zeden,
Tot heyl van lichaam en gemoed.
God geev', is 't best, veel overvloed,
Op uw gebeden.

Wil u op hem in al uw werk verlaaten,
Door ongekreukte trouw.
ô Bruydegom! hy vull' uw olyvaaten,
Als aan Sereptaas vrouw
Gebleeken is: want aan zyn milden zegen,
Hoe hier de mensch ook woelt en slaaft,
En dag en nacht om voordeel draaft,
Is 't al geleegen.

Leeft dus een reeks van ongestoorde jaaren
In een gewenschte rust,
Bevryd van haat, krakkeelen en gevaaren;
De liefde, nooit geblust,
Blyv' u steeds by tot aan uw laatste dagen;
Dit maakt, al word gy oud en grys,
Uw huw'lyk tot een Paradys
Van welbehaagen.

Kweekt telgen op, indien ze u God wil geeven,
In eerbaarheid en deugd,
Die spiegels zyn van een godzalig leeven,
Der oud'ren kroon en vreugd,
Tot dat gy eens met haar word opgenoomen,
Daar 't heylfeest; vry van ongeval,
Vol blydschap eeuwig duuren zal,
In 't ryk der Vroomen.

J: B.

DE VRYAGIE VAN JACOB EN RACHEL,
AFGESCHETST TER
HUWELYKS VEREENIGING
VAN DEN HEERE
JACOB DER KINDEREN,
EN MEJUFFROUW
MARGARETA VAN VLEDDER.

D*er Kind'rens* wakk're Soon het kinderspel ontwassen,
En al de nukken wars, die't eerste bloed voldoen,
Kreeg net, als Jacob deed, in't midden van het groen,
Een lust, om op den drif van Labans erf te passen;
Dog niet so seer, om schaap, en lammeren te wyën,
Als wel om Rachel slegts, met sorgen gaate slaan,
Die, als de dageraat, schein voor een son te staan,
Die in een morgendouw syn paarden wenst te lyën.
Hy sag haar pas naby, die hy eerst had bekeeken,
Eer hy die ruuwen pey had om syn lyf geknoopt;
Of strax so was hy, als verrukt, en overhoopt
Van sorg en heete min, door Cupidoosche strecken:
Want al wat aardig is, leek hier in een geweeven,
Dewyl haar lelywit van roosen geborduurt,
So dun en lieflyk was van Venus genatuurt,
Dat hy te sterven schein, om't dart'len van dat leeven.

Wat loddelyker beeld! wat hemel vol saffieren
Beschout, o son! myn oog, in dit volmaakt gesigt!
Geen harderin, riep hy, gaf ooyt sulc fuyver licht,
Als ik hier sie, uyt oog en fiere lonken fwieren!

Dit kan geen veegodes, geen bosmans dogter weesen;
Want hoe 'k se meer begluur, hoe datse juyfter schynt.
My dunkt, dat selfs de dag, met al haar glans verdwynt,
Nu ik een flonkerstar sie uyt den mist gereesen!

'k Heb so veel diamant, en boortfels van robynen;
So veel granaat, coraal, en bergcrystal betuurt,
Ja so veel esmerald sien tot cieraad gemuurt;
Maar nooyt geen weerga dus, in 's werelts rond sien schynen.

Dit kan geen Rachel syn, riep onse soon DER KIND'REN;
Dewyl sig in haar vlees iets meer, als geest vertoont,
Om dat een Diadeëm van deugt haar lokken kroont,
En al wat keurlyk trotst syn glinsters doet vermind'ren.

O Venus die uyt meir, en blauwe pekelwellen
Syt tot een maagt gestolt uyt coelums eeuwig bloed,
Seg my dog, wie dit beeld heeft met haar borst gevoed?
Of ik sal na het graf, met vlugge schreeden snellen.

'k Ben overmant van 't vuur, in 't midden van de baaren!
Een water oceaen druypt uyt myn oogen leen!
Men sag Pigmalion gestrand, op elpenbeen,
Mogt hy syn beytel slegts eens op die leeden schaaren.

Ach had ik nooyt bewaakt haar vaderlyke dreeven!
Haar reijen niet gespoort, na 't klaverryke woud!
Ik was door droefhey, laas! tot nog toe niet benout,
En op het tipje van voor haaren voet te sneeven.

De

De moeder van de min , die bruyd van 't stadig kussen ,
Die blaast hem in syn oor : dat dit een P A E R E L is
Van Jupyns steyle troon , die in een teer vernis
Gedoft , syn heete dorst sal met haar bronnen blussen.

Spreek slegts haar aan , en seg ; o pronkjuweel der golven !
Gy heylig paerlemoer , en kuysche M A R G A R E E T !
Siet hier een man'lyk kind , uyt K I N D ' R E N zaat geteelt ,
Als in een traanen dauw , om uw gesigt bedolven :

Ach ! mogt ik uwe altaer met myne vlammen naaken !
Uw suykertempelchoor , door schors van pypkaneel
Berooken met myn aam , by 't soele wangs gestreel !
Ik souw een segensuyt ter uwer eeren maaken.

Myn P A E R E L souw alleen dit heele hart versieren ;
Gy sout meestresse syn van uw geringste slaaf ,
Die alle ding versmaat , om so een wondergaaf
Met dommeling van kus , op kus gestaag te vieren.

Hier swygt ons J A C O B stil , met half gebrookene oogen ,
En hoort , wat Rachel zyt , die met haar paerlemoer ,
Syn teere handen bind , in een gewyde snoer ,
En door een enkel woord syn traanen komt te droogen.

Ik sal steeds de uwe syn , o trouwste van de knechten ;
Want 'k heb uw liefde reets , by dag , en nacht gespeurt :
't Is lang genoeg heel stil , in 't elfen bos getreurt ,
Om een , die u een tuyl van bloemen staat te vlegten.

Men fiet haast of de min is meester in de mannen ,
En offeel van aart niet vryen , in den schyn ,
Gelyker thans te veel , in harders vagten syn ,
Die regt , en reeden vaak , uyt haar geweeten bannen ;

En

En flegts , met woorden ons een rey van logens maalen ;
 Daar gy verrukt van ziel heel anders hebt gedaan ,
 Doe gy my fwygend weeft , hoe of gy waart belaan ,
 Met een vermaften geest , om 't glinfren myner ftraalen.
 Ik wift al wat gy fagt , doe gy u quaaft verbinden
 Tot knaap van onfen kooy , en keek u dikmaals aan ,
 Maar 't fchynd de minnaars fyn doorgaans het meeft begaan
 Om 't vraagen , na den weg , die liefde haar doet vinden.
 Wat word nu J A C O B gul ! hoe valt hy in die bouten !
 Hoe lipt hy ja , met ja ! wat is men eens van geest !
 Ach ! was de dag voorby ! of in een avond leeft
 Gefremt ! wat fouw hy niet van vreugt en ftilte kouten !
 Men wort , men is het eens , men praat van ftrax te paaren ,
 Men trekt het nagtgordyn voor Ciprus huuwlyksbed ,
 Terwyl Cupido valt fyn pyl op 't boogje fet ,
 Om 't in het minnewit te doen , met welluft vaaren.
 Stoey , V L E D D E R , groey , ey dey , en fchafuw J A C O B kind'ren ,
 So krygt der Kind'ren kind , in 't eerfte jaar een kind !
 Waar uyt M A R G ' R E T A fiet , dat men gefladig wind ,
 Als men maar telkens geeft , om 't krygen niet te mind'ren.
 Leef vrolyk met u bag , de kroon der M A R G A R E E T E N ,
 En liefst haar , als uw oog , o J A C O B , die ik thans
 Een minnewetje speel , om vrolyk aan den dans
 Te vallen , met een bruyt , wiens lof ik niet kan meeten ,
 Dog u te vieren ftaat , als 't puykje van de maagden ,
 Dat in een vrouw gekeert , met u in ftille ruft
 Vereent moet fyn , tot gy na de opper hemelkust
 Heen vaart ! waar uyt gy beyde als fon en maan eerft daagden .

J. W. F.

TER BRUILOFTE
VAN DEN HEERE
JACOB DER KINDEREN,
EN JONGVROUWE
MARGARETA VAN VLEDDER.

My lust een Bruyloftsvaars te zingen,
Ter eeren van dit soete Paar,
Dat door den oorspronk aller dingen
Thans word gestrengeld aan elkaar,
En saam gevlogten door de banden
Van onverbreekelyke min,
Hier willig storten offerhanden,
Nadien de Liefde hart en zin
En zielen hout in een gevangen;
Heer J A C O B zal een schoone saak,
Dees dag zyn hertewens erlangen,
M A R G' R E T A al syn zielsvermaak,
De bron en wellust zyner oogen,
Te regt een P A A R E L van het lant,
Op wien den Amstel vry mag boogen,
Volmaakt in schoonheyd en verstant,
Die door haar fiere tweelingzonnen
D E R K I N D E R S ziel hadt overmand,
D Om

Om wien fyn hert, geheel verwonnen,
Ontstooken was in heete brand,
Brand, die eerlang bestond te glooren,
En gantsch zyn hert hadt overlaan;
Hem dagt hy mogt 'er in versmooren,
En daarom was het best gegaan
Tot haar, zyn schoone, die, genegen,
Zyn vraag niet onbeantwoord laat,
Maar hielp de Jonkman, die verleegen
Vast zat te klaagen om syn staat,
En duysendmaalen met gebeden
Aan haar om 't lieve Jawoord badt;
Dan prees hy eens haar schoone leeden;
Dan was zy al syn lust en schat,
En wat hy meerder kon versinnen,
Gaf hy syn Liefje te verstaan;
Die eerst besloot van niet te minnen,
Doch eynd'lyk hem was toe gedaan,
En tot syn min quam overhellen:
Wat blydschap ging Heer J A C O B aan!
Als hem syn schoone wou versellen,
Om met hem in den Egt te gaan,
En daar het trouwverbond te staaven,
Daar Venus vast het offer brand,
En Cupido betoont syn gaaven
Op 't onbevleete Ledikant;

Hier

Hier zal zyn min op nieuws herleeven ;
De P A A R E L zal daar wys en vroet
Aan J A C O B groot genoegten geeven,
En met hem wesen wel te moet ;
Zy zal haar Bruygom streelen, kussen,
En hy zal al syn minnesmert
Tot vreugt en vergenoeging blussen,
Wie weet met wat een blaakend hert
Syn Bruydje hem zal tegen koomen,
Die gantsch met vreugden overlaan,
In eene zee van minnestroomen
Verwonderbaar te gast zal gaan ;
Den Bruygom buyten zielsverdrieten,
En droeve ramp en ongeneugt,
Zal daar het schoonste soet genieten,
Dat hert en ziel het meest verheugt,
M A R G ' R E T A in zyn arm ontfangen
En blyve aan haar soete mond,
En twee verliefde lipjes hangen,
Tot balsam voor zyn minnewond ;
Dat's eerst een soet en vroolyk leeven ;
De vreugde kent geen end nog maat,
De Liefde wil om hoogwaards streeven,
Nu J A C O B tot zyn schoone gaat :
Komt wilt haar lustig karriseeren,
Voldoe met haar uw lust en sin,

En

En wil na ſtryt eens triompheeren,
Tot blyk van ongeveynsde min;
De Liefde door Gods welbehaagen
In beyder boefem ingeprent,
Die blyft als ook uw levensdaagen
Van ramp en kommer ongefchent;
God wil u faamen gantsch bekroonen
Met zynen zeegen meer en meer,
Het goed van ſyn genaade toonen.
Teel Spruyten die tot Godes eer
Verſtrekken, en waar van wy moogen
By tyd en ook by d'uytkomſt ſien,
Dat zy Gods groote naam verhoogen,
En alle quaad en onheyl vlien;
De vrede Gods beheerſt uw zinnen,
En ook uw wooning, diſ en haard;
De Godheyd daal in uw van binnen,
Met zyne goedheyd hoog vermaard;
Als gy ſoo ſult in vrede leeven,
En ſtellen dit uw hoogſte lot,
Soo ſult gy namaals nog eens ſtreeven,
In vreugt en zaligheyd by God.
De Heer wil ons hier in verhooren,
En zeegene ons al gelyk,
Hy voer ons als ſyn uytverkooren,
Voor eeuwig in ſyn glorieryk.

J. V. D. P.

